

Overleden

*There is a crack in everything,
that's how the light gets in* (Leonard Cohen)

Onverwacht is van ons heengegaan, onze geliefde

Josta Emma Klaassen

16 juni 1952 Amsterdam 17 november 2024

Frederik Baihuizen
Brigitte en Maryvonne Jason
Familie Klaassen

De uitvaart is vrijdag 22 november.
Meer informatie: info@zielhuis-uitvaart.nl

Financieel

Het bestuur van de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid **Mira Forti River Cruises B.V.**, statutair gevestigd te gemeente Maasgouw, feitelijk gevestigd Hoofdstraat 49, 6051 AK Maasbracht, ingeschreven in het handelsregister onder nummer 60833300, deelt mee dat bij de Kamer van Koophandel en op het adres van de vennootschap een voorstel tot afsplitting van de vennootschap met bijbehorende stukken als bedoeld in Titel 7 van Boek 2 BW vanaf heden ter inzage ligt.

DAGVAARDING

Op 18-11-2024 is door toegevoegd deurw. R.N.M. van Kasteren te A'dam t.v.v. **Stichting Ymere** te Amsterdam, woongi. gekozen hebbende bij mr. R.N.E. Visser, kantoorhoudende te A'dam, aan de Keizersgracht 620, gedagvaard (o.a.) zij die verblijven in de onroerende zaak of een gedeelte daarvan staande en gelegen te A'dam, aan het Zeistpad 13, om op woensdag 27 november (2024), om 14.30 uur in persoon, desgewenst vergezeld door een gemachtigde te verschijnen ter terechtzitting van de kantonrechter van de Rechtbank Midden-Nederland, locatie Almere, kamer voor kantonzaken, rechtsprekende in kort geding, welke fysieke terechtzitting alsdan en aldaar zal plaatsvinden in het Gerechtsgebouw aan De Diagonaal 37 te Almere, teneinde zich te horen verordelen als daarin verzocht; een afschrift van het exploit is op onderstaand deurwaarderskantoor te verkrijgen.
Geerlings & Hofstede
gerechtsdeurwaarders/juristen
Overschiestraat 180-II
A'dam.
tel. 020-676.86.76

Gemeente Amsterdam

Kennisgeving

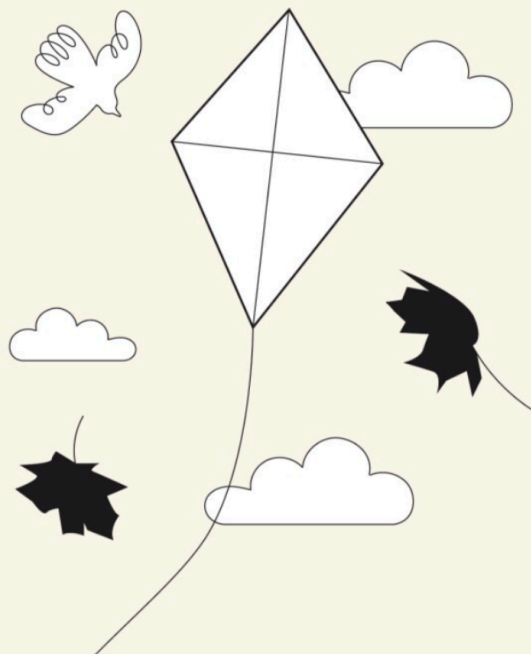
Het dagelijks bestuur van stadsdeel Zuidoost heeft op 12 november 2024 besloten over nieuwe plekken voor afvalcontainers in de Amsterdamse Poort.

Het besluit bekijken

Het besluit met de nieuwe plekken voor afvalcontainers en grof afval kunt u van 20 november tot en met 1 januari 2025 bekijken via een directe link op www.amsterdam.nl/containerszuidoost/amsterdamse-poort of bij het Stadsloket, Anton de Komplein 150, 1102 CW Amsterdam. Het Stadsloket is open op werkdagen van 9.00 tot 17.00 uur en op donderdagavond tot 20.00 uur.

Als u het niet eens bent met het besluit
Als u het niet eens bent met het besluit dan kunt u contact opnemen met het juridisch bureau van de Gemeente Amsterdam via www.amsterdam.nl/bezwaar/b

Familieberichten

Een overlijden in je omgeving?

Het Familieberichten-team staat zes dagen in de week klaar om met je mee te denken.

Wil je een overlijdensbericht plaatsen? Of je steun, dank of medeleven betuigen? Wij helpen je om een bericht te maken en te delen. Wat je persoonlijke voorkeur ook is. Zo zorgen we samen voor een persoonlijk bericht dat eer doet aan de overledene.

Een overlijdensbericht doorgeven
Neem contact op met een medewerker van team Familieberichten via familieberichten@parool.nl of bel 088-013 99 99 (ma-vr 9-17u, zo 09.30-16u). Je kunt ook zelfstandig een advertentie maken via familieberichten.nl.

foto Dingena Mol

ps

Betonnen kolos Leeuwenburg blijft gespaard: 'Je moet straks een zonnebril opzetten als je langsluip' 28 / Net open: De Margaritabar 27 / Hoe voorkom je Facebookfelicities na je overlijden? 32

‘Het gebouw moet aan de stad meedoen’

Pal naast het Amstelstation staat Leeuwenburg, een betonnen brutalist. Het zag ernaar uit dat het oude Rijkspostspaarbankgebouw tegen de vlakte zou gaan, maar de projectontwikkelaar besloot de kolos toch te renoveren. tekst Dylan van Eijkeren, foto's Dingena Mol

→ In de onderste verdiepingen moeten publiek toegankelijke voorzieningen komen, zoals een restaurant en een sportschool.

→ Alle gevelplaten worden vervangen.

W

Wie om of nabij De Omval woont, wie weleens richting Duivendrecht fietst, of de treinreiziger op weg naar het zuiden, die kent het onverwetsbaar ogende gebouw tussen station en rivier. Getrapt, breed, hoog, grijs, hermetisch door diepliggende ramen. Het heet Leeuwenburg en stond tot voor kort op de nominatie om te worden gesloopt. Woningen moesten er komen.

Neolibertairen en procedures van erfgoedclubs hielpen niet. Norman Vervat (40) van erfgoedvereniging Heemschut Amsterdam: "Onze verzoeken om Leeuwenburg als monument te laten aanwijzen en in te passen in de nieuwbouw, werden afgewezen. Op een zeker moment hebben we het opgegeven."

Toen, als een soort goddelijke interventie, de spreekwoordelijke blikschicht bij heldere hemel, redde het gebouw zichzelf, al was dat wel te danken aan voortschrijdend inzicht van projectontwikkelaar Vastint. De enorme onderbouw van het gebouw – parkeergarage, laadstations, kelders – bleek de voorziene, torenvormige nieuwbouw niet te kunnen torsen. Er zou een fundering moeten komen die zo kostbaar zou worden, en daarmee zo risicovol, dat een ander pad werd verkozen. Dat andere pad is, verrassend genoeg, het voormalige pad.

Nieuwe naam
Leeuwenburg wordt, na een poos te hebben gediend als onderkomen van de Hogeschool van Amsterdam, straks weer voor een groot deel kantoor – de toenmalige Rijkspostspaarbank (later Postgiro, toen Postbank, nu ING) was eind jaren zeventig de eerste gebruiker van het gebouw. Gezien de grootte zal de nieuwe kantoorfunctie waarschijnlijk verschillende bedrijven betreffen.

De onderste verdiepingen krijgen na de renovatie diverse, 'publiek toegankelijke voorzieningen, zoals een sportschool, een restaurant en vergaderfaciliteiten', zo valt te lezen op de site weesperzijde90.nl van ontwikkelaar Vastint. Die laat telefonisch weten dat de naam Leeuwenburg straks niet zal worden gebruikt, en dat de nieuwe naam al wel is gekozen 'maar nog niet wordt gecommuniceerd'.

Het plan voor het aanstaande ee-Leeuwenburg, dat inclusief de onderbouw en parkeergarage nu ongeveer 64.000 vierkante meter groot is en straks 5.200 vierkante meters aan extra kantoorruimte zal tellen, 'omvat het compleet verduurzamen en vernieuwen van het gebouw met behoud van het huidige brutalistische karakter'.

Brutalisme is een architectonische stroming, een zijkant van het modernisme, die zowel fans als critic kent, in de vroege jaren vijftig ontstaan door een experiment van architect Le Corbusier. De stijl vond wereldwijd navolging, van Tokio tot Tilburg en Terneuzen, van Kaapstad tot Moskou en Minsk en van Boston tot Chandigarh en Brasilia. Amsterdam kent wel brutalisme, maar de aard van de stad en het langdurige verbod op hoogbouw gekten de mogelijkheden in; zodoende was de aanvraag van Heemschut om een beschermde status zo gek nog niet.

Geluidswal
De reacties op 'de brutalisten' waren globaal vrijwel hetzelfde: artistiek, maar erg dominant – brutalisme leerde zich bij uitstek voor grote gebouwen. Betonrot maakte een vroegtijdig einde aan de levensduur van veel brutalistische bouwsels, maar daarvan heeft Leeuwenburg geen last. Momenteel wordt wel een ander obstakel overwonnen: het asbest onder de gevelplaten wordt verwijderd.

Leeuwenburg dateert uit 1977, en is een ontwerp van Piet Zanstra van architectenbureau Zanstra, De Clercq, Zubli, Lammersma & Partners (het huidige ZZDP Architecten), dat later ook verantwoordelijk zijn voor het ontwerp van de belendende Rembrandttoren. ZZDP is nu verantwoordelijk voor de renovatie, iets dat door architect Adam Smit (48) van dat bureau 'heel mooi' wordt genoemd. "Dat gebeurt niet altijd."

→ Onder: de Rijkspostspaarbank in 1979. FOTO J.M. ARSATHROÏS / STADSARCHIEF AMSTERDAM

→ Bij de renovatie van Leeuwenburg wordt het oorspronkelijke ontwerp althans precies gevolgd.

Zanstra's ontwerp wordt vooral geroemd om de verspringende, speelse en sculpturale laagbouw – en dat was nu net het godeslote dat aanvankelijk leek te moeten wijken voor de nieuwbouw. Het hoge gebouw staat wel erg pronk – bruut zou men kunnen zeggen – aan het spoor. Daarmee had Zanstra een bedoeling: het diende als geluidswal voor de rest van Leeuwenburg. Deze Zanstra (1905-2003) was naast veel meer, in Amsterdam ook verantwoordelijk voor het ontwerp van de krullende Europarking, het huidige hotel Leonardo bij het Rembrandtpark en het versmaide (en gesloopte) Maupoleum aan de Jodenbreestraat.

Een van de meest bijzondere zaken aan de Leeuwenburgrenovatie is dat die het oorspronkelijke ontwerp uiterst precies volgt. Architect Adam Smit, samen met partner Joris Deur de verantwoordelijke voor het idee: "Dat we alle 650 gevelplaten kunnen laten namaken, is heel bijzonder, zoiets gebeurt eigenlijk nooit."

Gemiste kansen herstellen

Voor het gebouw staat tijdelijk een mock-upgevelplaat opgesteld teneinde het kleurverschil toen en nu te illustreren. "Als de gevelplaten straks zijn vervangen, moet je een zonnebril opzetten als je hier langskloopt," zegt Smit. Inderdaad: nu wekt de gevel de indruk te zijn geïnspireerd op een grauw, Hollandse fetslucht, de oorspronkelijke gevelkleur heeft meer weg van een Caribisch strandrand.

Dat namaken van de grindbetonplaten heeft nog wat voeten in aarde, ondanks de proefplaat voor de deur. De Gamma verkoopt ze niet, en naar wie de oorspronkelijke maker is geweest, is het vooralsnog gissen. Zelfs Smits

eigen bureau ZZDP – immers erfopvolger van Zanstra's bureau – kan in de archieven daaromtrent niets vinden. Het is nog even zoeken dus, want brutalisme is momenteel niet bepaald de rigueur in de bouw, en 650 grindbetonplaten waarvan de ramen 70 centimeter diep liggen, giet je niet op een achternamiddag. Dat de bestaande beplating niet kan worden hergebruikt, ligt niet alleen aan het asbest: met isolatie werd in het oorspronkelijke ontwerp (voor de energiecrisis) amper rekening gehouden.

Smit vertelt dat de herbouw de mogelijkheid biedt om in het verleden 'gemiste kansen' te herstellen: "De dakken van bitumen waren ontzettend geschikt om te vergroenen, dat gaan we nu dus doen." Een deel van het dak van het souterrain zal gaan dienen als horreterrassen – overdekt door twee andere lagen van het gebouw.

Zelfredzame kolos

Hoewel het aanzicht van het gebouw lichter wordt maar goeddeels hetzelfde blijft, krijgt Zanstra's betonkolos een wat vriendelijker gezicht, zegt architect Smit. "De ramen op de onderste verdiepingen gaan we vergroten, zodat het gebouw een opener uitzicht krijgt, je kan er dan naar binnen kijken." En naar buiten, wat leuk is, want dan kijkt men zo de Amstel in.

De enorme parkeerkelder – ooit stond er een heuse wasstraat in – wordt voor een deel een fietskelder voor 1500 fietsen (en nog 180 auto's); aan de Weesperzijdekant van het gebouw krijgt het Amstelstation een tweede, vriendelijk en groen stationsplein. Smit: "Het gebouw moet mee gaan doen aan de stad."

De betonnen kolos – zo groot en machtig als de naam – is zelfredzaam gebouwd. Leeuwenburg blijft behouden (al dient de naam te verdwijnen) en een zegge voor het brutalisme in de stad, geen oververtegenwoordigde stroming in Amsterdam. Heemschut Norman Vervat, die aanvankelijk in de bres sprong voor Leeuwenburg: "Dit is fantastisch nieuws natuurlijk. Het gaat er niet om wie het gered heeft, maar dat het gered is."

Post '65

Onder de noemer Post '65 (jvert erfgoedvereniging Heemschut Amsterdam voor het behoud van gebouwen die tussen 1966 en 1990 ter stede zijn opgetrokken – panden die door architectuurbeschermers tot voor kort over het hoofd werden gezien. Heemschut stelde in een fraaie folder een top 65 van gebouwen samen, met daarin allerhande vooringen, villa's, grachtenpanden, studentenhuisvestingen, kantoren, een wijk, flats, scholen, universiteitsgebouwen, een rechtbank, kerken, een watertoren, gemaal, brugwachtershuisje, en bruggen. Aardig is dat Amsterdam er na het bekijken van deze brochure ineens (nog) opmerkelijker en vooral moderner uitziet. Norman Vervat van Heemschut Amsterdam: "Onze brochure is eigenlijk alweer aan een update toe, al willen we er niet voor pleiten elk kantoor te beschermen. Maar je ziet dat de schoonheid rijpt in de geesten, dat geldt ook voor het brutalisme. Dat gaat vaker zo: een generatie bouwt het, de volgende ervdt het rijk, en de derde generatie waardeert het weer. Aanvankelijk liepen Amsterdammers ook niet warm voor gebouwen van Cuyppers, Berlage of de Amsterdamse School. Maar jong erfgoed hoort ook bij de geschiedenis van de stad."

Het duurt nog even voordat je er op het terras kunt zitten: in 2030 staat de oplevering gepland